

Maxitræf i Bohuslän 2008

Mandag den 11. august var skolestart for mange børn, hvilket var en uge senere end tidligere. Mange havde ment, at det ikke var hensigtsmæssigt at starte i skole midt i sommervarmen, hvorfor ferien var udskudt med henblik på at undgå skolestart med en "sveder". Tilsyneladende havde vejret ikke tænkt sig at rette ind efter disse ændringer, for mange vil sige, at sommeren kom allerede i maj og endte sidst i juni. Det skal dog siges, at vi havde 14 højtryksdage sidst i juli under vores sejlferie i Sverige.

Vi var tre Maxi både fra Jyllinge, som havde planlagt at holde Maxi træf hver dag i løbet af en periode på tre uger.

Deltagerne i dette træf var Inge Lise og Jørn (Doc.) i deres Maxi 909 Jatamochri, det var uvist hvem der var skipper, men vi var alle under lægekontrol. Hanne og Johnny i deres Maxi 87 Kanaka, hvor Johnny var skipper og Hanne var turens pandekage bager. Amalie og Kurt i vores Maxi 33 Nipiki, hvor der ikke herskede tvivl om, hvem der bestemte!

Fredag den 11. juli betragtede vi det ustadige vejr med bekymring, det så ikke ud til at blive særlig sommerligt de næste fem døgn.

Planen var at sejle til den vestsvenske skærgård, så vi startede fredag aften, da vinden var i sydvest ca. 7 sekund meter. Nat turen til Varberg var ikke særlig fornøjelig, søen kom agten for tværs og krævede en del arbejde med roret. Vejrudsigten meldte om frisk til hård vind, så der var ingen, der sejlede ud fra Varberg da vi ankom tidligt på formiddagen. Havnen var således fyldt op, hvorfor vi valgte at sejle over til Getterön. Som overnatningshavn kan havnen på Getterön, som er med i frihavnsordningen, godt anbefales, der var masser af plads og gode service forhold.

Fra Getterön sejler en turboat til Varberg hver time til en pris på 30 Skr. pr. person, så vi fik promeneret i Varberg by og ikke mindst på Fæstningen, hvorfra der er en storslået udsigt.

I frisk vind fra vest nåede vi næste træfpunkt, som var Gottskär i Kungsbacka fjorden. Havnen, som ligger lidt væk fra nord/syd ruten langs vestkysten, er ikke stor men ligger godt i forhold til frisk vestenvind. Er det badevejr, ligger der en lille ø lidt nord for havnen. Man følger vejen få hundrede meter langs vandet, man når til en bro, som fører over til øen, hvor der var flere gode bademuligheder både fra sten og sandstrand. Vandtemperaturen på 18 grader fristede dog ingen af os.

Göteborg blev nået, der blev tanket diesel og handlet. Nu var vi klar til skærgården, men det var vejret desværre ikke, det var blæsende, men vi slap dog for de store regnmængder.

Da det var første gang i Sverige for nogen af os, var sejler byen Marstrand et must. Vi ankom ikke sent på dagen, men havnen var helt fyldt. Vi lagde os uden på både, som lå på havnefronten, der var reserveret for større både. Vandet i havnen var meget uroligt som følge af den sejlede trafik på den såkaldte nord/syd "motorvej", hertil kom linefærgen, der sejlede frem og tilbage med jævne mellemrum.

Går man en tur rundt i byen finder man mange smukke detaljer på de gamle træ huse, som er bygget i typisk svensk stil. Fæstningen, som tårner sig højt op over byen på øens top, fremstår som et markant sømærke, der er genkendeligt fra lang afstand. Ud over den gode udsigt over skærgården fra fæstningen, kan det anbefales at få en rundvisning på denne. I øvrigt afholdes der ofte koncerter af forskellig art i borggården.

Solen var begyndt at skinne fra en næsten skyfri himmel, men da vinden stadig var frisk fra vest/nordvest valgte vi at sejle ind bag Tjörn. Inden vi nåede så langt, fandt vi en øgruppe syd for Tjörn, hvor vi kunne ligge i læ. For første gang holdt vi Maxi træf med hækanker og stævnen ind til sten. Øen hed Bockholmen som så mange andre små øer i skærgården. Den største ø i øgruppen hed Kärrsön. Vi mærkede ikke vinden her på østsiden, så der var dømt sommerhygge med alt hvad dertil hører. En skøn dag blev afsluttet med nydelse af Hannes på grillen bagte pandekager.

Billedet viser nogle afslappede træfdeltagere på Bockholmen ved Kärrsön syd for Tjörn.

Vejrudsigten meldte om regn, hvorfor vi efter et hyggeligt morgenmåltid på stenene besluttede at sejle til Stenungsund. På vejen øst om Tjörn så vi ikke mange skyer på himlen og besluttede at finde et alternativ til byen Stenungsund. Den medbragte guide viste kun en enkelt naturhavn på østsiden af Tjörn og Orust, stedet der lå på fastlandet over for Orust ca. 5 nm fra Stenungsund hed Grötå Holme.

Beslutningen om ikke at sejle ind til byen var perfekt, først dagen efter begyndte de mørke skyer at trække op.

Billedet er taget fra fastlandet og viser Grötå Holme med sejløbet mellem Orust og fastlandet i baggrunden.

Omgivet af heftige regnbyger nåede vi ned til Stenungsund gæstehavn. Minicyklerne kom i anvendelse, turen gik fra havnen over de tre broer som forbinder Stenungsund på fastlandet med øen Tjörn. Den største af broerne, som er en hængebro over Askeröfjorden, hedder Tjörnbron. Broen blev opført på blot 17 måneder og åbnet for trafik den 9. november 1981. Den har en længde på 664 m, en spændvidde på 386 m og en sejlfri højde på 45,7 m.

Billedet viser sejlere på cykeltur ved Tjörnbron, som spænder over Askeröfjorden.

Den oprindelige bro, Almöbron, var blevet indviet i juni 1960 sammen med de to øvrige broer. Den 18. januar 1980 kl. 0130 blev broen påsejlet af et fragtskib og styrtede i havet. Syv biler nåede at køre ud over kanten af broen, inden trafikken blev spærret. Otte personer omkom.

Billedet viser skibet Star Clipper liggende under den sammenstyrtede bro.

Gæstehavnen i Stenungsund lå op til et indkøbscenter, hvilket kostede os en overliggende dag, da fruene mente, at der var plads i feriebudgettet til indkøb af diverse beklædningsgenstande.

Med et stærkt beskåret feriebudget fortsatte vi sejladsen ud mellem de store øer Tjörn og Orust, hvor Skäbesund er et særlig smukt område vekslende mellem lodrette fjeld vægge og siv bevoksede grønne vige.

Billedet viser Maxi 87eren Kanaka i Skäbesund.

Vi sejlede op langs vestkysten af Orust drejede til højre ved Gullholmen, passerede Ellös og fulgte det meget smalle og idylliske sejløb op til øen Bassholmen.

Ved de gamle industri- og skibsværftsbygninger, ligger man med eget anker ude og stævnen ind til broen. Stedet er absolut et besøg værd og appellerer til vandreture. Her findes rester af en industriel storhedstid, som blev bygget op på baggrund af tran kogning på de store mængder sild, som befandt sig i havet på den tid. Senere blev der fulgt op med skibsbyggeri og mekanisk værkstedsindustri. De gamle industribygninger huser i dag et museum. Øens store ejendom, som havde tilhørt øens tidligere ejer, fungerer i dag som vandrehjem. Der er kiosk og cafe ved hjemmet.

Billederne fra Bassholmen viser de gamle industribygninger og den tilhørende museumshavn.

Det var Bohuslän skærgården vi var kommet efter, og da vejret nu stod på højtryk sejlede vi ud på vestkysten.

Mange har skrevet beretninger om deres ophold i den vestsvenske skærgård, så det vil jeg ikke bruge så mange ord på, men lade billeder fortælle om denne pragtfulde svenske natur.

Vores første ophold blev gjort på Vasholmene, der ligger i Skagerrak vest for den nordlige del af Orust. Øernes sten har en flot rødlig farve. Øerne er golde, men er vejret godt, er der trængsel, meget trængsel.

Billedet viser tydeligt at der er trængsel på Vasholmene når vejret arter sig.

Næste stop var den vestvendte bugt eller vig på Mollön. Øen har været anvendt som beskyttet havn af skibsfarten lige siden oldtiden. Stensætninger på øen stammer fra tiden, hvor livet på sejlskibene var hårdt, søfolk døde og man beholdt dem ombord til man nåede ind til indviet jord. Mollön blev således brugt som gravplads for disse døde søfolk. Mod syd, og med til at lukke hullet ud mod Skagerrak, ligger Slubbersholmen, hvis flade sandstrande var et yndet udflugtsmål for de lokale vandhunde. Mollösund er en hyggelig gammel fiskerby beliggende på Orust over for Mollön.

Billedet er taget fra Mollön over mod Mollösund, der havde besøg af et meget stort sejlskib.

Klåverön er en af de større øer i området syd for Marstrand. Vi sejlede ind i en lang smal bugt fra sydvest ved navn Utkäften. Der lå både tæt ind til stenene på begge sider, ligeså var bugten fyldt op med anker liggere. Det lykkedes os med hjælp fra nogle danskere at klemme os ind til stenene på nordvest siden af øen. Vandreturen til toppen af øen afslørede en storslået udsigt bl.a. til Marstrand.

Stemmingsbilleder fra Klåverön.

Fra tidligere sejlfrier i Sverige kendte vi til Vinga ca. 10 sm vest for Göteborg, og havde fortalt vores rejseledsagere om øens fortræffeligheder, men også om, at der ofte var fyldt op i den lille havn på øen. Vi satsede og var heldige at blive guidet på plads midt i det lille havnebassin bagved de både, som lå ind til broen. Havnefogeden havde spurgt alle om de skulle overnatte, hvis ikke måtte de forhale så andre kunne få plads inderst. Effektivt og enkelt. Vinga er på mange måder en perle, der findes smuk natur, den oser af søfartshistorie, og så var det her Sveriges store sangskriver Evert Taube voksede op. Der er indrettet et Taube museum i fyrmesterboligen, hvor familien boede da hans far var fyrmester fra 1889 til 1905.

Billederne viser udsigten fra fyret ned over havnen og rønnebær skoven på Vingas østlige del.

Det sidste sted, hvor vi gjorde ophold i skærgården, var da vi ankrede op i den østvendte bugt ved Kungsös strand. Øen ligger i den sydlige udkant af Göteborgs skærgård og er et godt udgangspunkt for sejlads mod Sjælland.

Billederne viser ankerpladsen ved Kungsö.

Hjemturen blev sejlet via Träslövsläge syd for Varberg, Falkenberg og via Torekov til Hundested.

Svenskere vi mødte gav udtryk for, at der var usædvanlig mange danskere i skærgården dette år. Vi har sejlet i Sverige de seneste 15 år. Navigationen foregik med kort i hånden, pejlinger, godt udkik og hjælp fra en Decca senere GPS navigator. Turen i år var noget anderledes, da vi havde udskiftet den gamle GPS med en ny kortplotter. Hjælpen fra plotteren er uvurderlig, hvorfor jeg må bide mine ord i mig om, at disse plottere blot var noget moderne unødvendigt legetøj. Mange jeg har mødt, har valgt skærgården fra på grund af frygt for navigeringen. Mit bud er, at kortplotterne har lokket flere fra Danmark til at sejle op i skærgården.

På vegne af træfdeltagerne

Kurt